

Arrest

nr. 264 991 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 juli 2021.

Gelet op de beschikking van 24 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2021.

Gehoord het verslag van wnd. voorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. KALIN die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven baseert als degene die door haar partner, mevrouw J. K., worden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift en ter terechtzitting niet betwist.

Inzake verzoekende partij haar partner wordt bij arrest nr. X van 7 december 2021 als volgt gemotiveerd:

“(…)

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, benadrukt de advocaat van de verzoekende partij dat mijnheer katholiek is en mevrouw moslim. Ze vrezen bij een terugkeer te zullen worden gedood. Ze vrezen tevens dat hun kind bij een terugkeer en eens het 16 jaar oud is, volgens de canon ook slachtoffer zal worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat waar ter terechtzitting wordt benadrukt dat mijnheer katholiek is en mevrouw moslim en dat zij vrezen bij een terugkeer te zullen worden gedood, in wezen wordt beperkt tot het louter herhalen van eerder aangebrachte argumentatie, in welk verband in voormelde beschikking het volgende wordt vastgesteld:

“Een ander licht werpt verzoekster evenmin op de beoordeling van het feit dat zij opnieuw een relatie aanging met haar partner in Albanië door te stellen dat: “het slabakkende huwelijk van de verzoekende partij in Zweden en het feit dat ze nog wat aan het aftasten waren” over het hoofd werden gezien. Hiermee gaat verzoekster voorbij aan de kern van het pertinente motief van de commissaris-generaal: “Bovendien is het verwonderlijk dat u beslist u om A. te contacteren wanneer u opnieuw in Albanië bent en opnieuw met hem afsprak in Albanië (CGVS Kade, p. 17 en CGVS A., p. 6). Uw ouders zijn namelijk nog steeds in de veronderstelling dat u een getrouwd leven leidt in Zweden (CGVS Kade, p. 17), en jullie relatie, die de aanleiding gaf voor jullie vervolgingsvrees, was net op toevallige wijze ontdekt (CGVS Kade, p. 9). Bovendien bent u in de mogelijkheid om A. te contacteren (CGVS Kade, p. 17) en was A. in de mogelijkheid om zich vrij te bewegen en het land te verlaten. Er kan bijgevolg niet ingezien worden waarom jullie - gezien de problemen die jullie voorhouden gekend te hebben in het verleden in Albanië - dergelijk risico nemen in plaats van onmiddellijk in het buitenland af te spreken om jullie relatie nieuw leven in te blazen. In de kantlijn daarvan dient ook opgemerkt te worden dat het vreemd is dat A. uiterst vaag blijft over het tijdstip waarop hij naar Italië gegaan is (CGVS A, p. 9). Zo is hij niet in staat om aan te geven of zijn reis naar Italië voor of na de problemen met uw familie was (CGVS A., p. 9). Verwacht kan worden dat A. chronologisch kan plaatsen wanneer hij in dat turbulente jaar 2018 naar Italië is gereisd.” (eigen onderlijning). Minstens slaagt zij er met haar, wederom algemene poging te verschonen, niet in hieraan afbreuk te doen.

Eenzelfde vaststelling dringt zich op betreffende volgende motieven: “Tot slot is het frappant dat u in 2019, nadat u samen met A. Albanië definitief verlaten hebt, jullie de procedure van jullie verzoek om internationale in Duitsland niet hebben afgewacht (CGVS A., p. 10 en CGVS Kade, p. 13). Ter verantwoording stelt u dat u schrik had dat uw familie jullie zou kunnen vinden in Duitsland omdat u uw vriendin op de hoogte had gebracht (CGVS Kade, p. 13) hetgeen A. bevestigt (CGVS A., p. 10). Wederom dient te worden vastgesteld dat dergelijke verklaring alle overtuigingskracht mist. Immers, uit niets blijkt dat jullie sinds jullie in België zijn, jullie huidige verblijf in dit land trachten te verbergen. Op basis van het facebookprofiel van A. (CGVS A., p. 19) wordt namelijk eenvoudigweg duidelijk dat hij zich in België bevindt, omdat hij met een facebookprofiel onder zijn eigen naam, voorzien van een foto van jullie samen, op de openbare facebookgroep ‘Albanezen in België’ vraagt op welke manier hij zijn Albanees rijbewijs kan omzetten. Dergelijk gedrag haalt uw argumentatie onderuit en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van uw familie.” Verzoekster kan niet worden bijgetreden in haar betoog waarin zij aangeeft dat haar partner “misschien slimmer” had moeten zijn, “doch deze had niet door dat dit mogelijks toch belangrijke hints kan geven over hun verblijfplaats.” en stelt: “Deze vraagtekens laten aldus niet toe om twijfel te zaaien omtrent de oprechtheid van de vrees van de verzoekende partij”. Verzoekster betwist in wezen niet, doch poogt te minimaliseren wat gelet op de gegronde vaststellingen niet volstaat om de motieven onderuit te halen.

Uit het voorgaande besluit de Raad dat verzoekster zich beperkt tot een verwijzing naar haar eerder afgelegde verklaringen en/of het uiten van beweringen teneinde de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal te verschonen, doch er niet in slaagt de concrete en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. Zij biedt er geen aannemelijke uitleg voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde vaststellingen vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of direct verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. Deze doen, in tegenstelling tot hetgeen verzoekster voorhoudt, wel degelijk en op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door haar ingeroepen vluchtrelaas.”

De Raad benadrukt tevens: “4.4. De commissaris-generaal stelt verder vast: “Bovenstaande vaststellingen die uw geloofwaardigheid aantasten nagelaten, (...) u geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of in geval het bij een terugkeer naar Albanië tot nieuwe problemen zou komen – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of

bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

De Raad wijst erop dat internationale bescherming inderdaad slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen in casu geenszins het geval is.

De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekster en haar partner in het verleden geen bescherming hebben gezocht bij de Albanese lokale autoriteiten voor de slagen en mishandeling die zij zouden hebben ondergaan of de bedreigingen die werden geuit. Dit wordt door verzoekster noch ontkent, noch weerlegt. Tevens motiveert de commissaris-generaal op uitgebreide wijze dat zij er niet in slagen dit nalaten te verklaren en geeft hij terecht aan dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Verzoekster neemt de beschermingsmogelijkheden in Albanië op de korrel waarbij zij onder meer verwijst naar de aanwezigheid van corruptie. Het uitvoerige, doch algemene betoog in het verzoekschrift dat bescherming zou ontbreken, berust hoe dan ook niet op meerdere ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verzoekster maakt aldus geenszins aannemelijk in Albanië alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Verzoekster toont niet in concreto aan en maakt aldus geenszins aannemelijk dat het haar, gelet ook op de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, met betrekking tot haar verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. De Raad wijst er ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

In zoverre verzoekster een selectieve lezing houdt van de informatie van het Commissariaat-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Albanië, waarbij zij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, slaagt zij er niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen. Verzoekster maakt ook hiermee bovendien geenszins concreet aannemelijk dat het haar met betrekking tot de door haar verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. De verwijzingen naar en citaten uit algemene informatie volstaan niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke.”

De verzoekende partij laat na een concreet antwoord op de gronden van voormelde beschikking betreffende de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas te bieden en slaagt er dan ook niet in de concrete vaststellingen in voormelde beschikking te weerleggen. De Raad beklemtoont verder tevens dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men eerst hierop een beroep doet, uitgeput zijn. Uit de bestreden beslissing en voormelde beschikking blijkt echter dat, de vaststellingen die de geloofwaardigheid van de verzoekende partij aantasten nagelaten, de verzoekende partij geenszins aannemelijk gemaakt heeft dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of in geval het bij een terugkeer naar Albanië tot nieuwe problemen zou komen – geen of onvoldoende een beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in het geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor haar sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade

zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststellingen worden uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing en in de voornoemde beschikking. De verzoekende partij gaat hier niet op concrete wijze op in, laat staan dat zij erin slaagt deze in een ander daglicht te plaatsen. Kortom, de verzoekende partij toont niet in concreto aan en maakt aldus geenszins aannemelijk dat het haar met betrekking tot de door haar verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de verzoekende partij in wezen verwijst naar elementen die zij reeds in haar verzoekschrift naar voren heeft gebracht en waarop middels voormelde beschikking werd geantwoord. De verzoekende partij gaat hier niet in concreto op in zodat zij er niet in slaagt deze te weerleggen. Hierin slaagt zij evenmin door hieraan een slechts hypothetische vrees vast te knopen in hoofde van haar kind waarbij zij wederom voorbijgaat aan de vaststellingen omtrent haar relaas in voormelde beschikking en de bestreden beslissing die zij niet weerlegt zodat zij hierop niet zonder meer kan steunen. Noch door te herhalen, noch door hieraan een hypothetische vrees te koppelen, brengt de verzoekende partij elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking en in de bestreden beslissing werd aangegeven. De verzoekende partij brengt geen concrete en dienstige argumenten bij die een ander licht werpen op de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

Bijgevolg blijkt evenmin dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET